

Tíðargrein

Christian Andreassen
advokatur

Eru Føroyar yvirhøvur at meta sum eitt rættarsamfelag?

Í eini tvey ár arbeiddi eg saman við Jørn Astrup Hansen. Hann helt ikki serliga nógv av lögfrøðingum. Vildi vera við, at lögfrøðingar alt ov ofta kunnu sammetast við juke-boksir. Lögfrøðingar spæla tað lag, tú biður teir spæla, ikki minst um tú koyrir pengar í maskinuna.

Havi mangan hugsað, at sammetingin hjá Astrup ikki er so langt við síðuna av. Tað tykist sanniliga sum tú í dag kanst fáa lögfrøðingar til næstan hvat sum helst. Nýggja uppskotið til stjórnarskipanarlóg er eitt gott dømi um hetta.

Okkara verandi stýrisskipanarlóg er eitt annað dømi um tað sama. Fjølmiðlarnir plaga at hava samrøður við »teir sum vóru við til at smíða okkara stýrisskipan«, og ofta eru útsøgnirnar akkurát sum vindurin blæsir. Tað velst um, hvør spyr.

Verandi stýrisskipanarlóg bleiv eisini skundað ígjøgnum. Tingið noyddist at víkja frá tíðarfreistini. Viðmerkingarnar til lógina – sum annars er avskrift frá donsku skipanini – telja einans góðar 30 síður.

Síðani fullveldisstríðið tók seg upp eftir kreppuárinum tykist eisini, sum eitt nýtt slag av føroyskum lögfrøðingum eru komnir undan kavi. Teir tosa ið hvussu so er ikki sama lögfrøðisliga mál, sum eg lærði fyrst í áttatiárunum á lærda háskúlanum í Keypmannahavn. Hertil kemur, at eg ikki eri serliga gamal.

Undir fullveldistilgongdini varð sett ein grundlóg-arnevnd, sum skuldi gera uppskot til eina føroyska grundlóg. Einku gálið í hesum, tí sjálvandi skuldu Føroyar hava eina grundlóg tá Føroyar einaferð fingi fullveldið. Tá væntaði føroya fólk, at hetta skuldi henda innan eini 4 ár.

Men samráðingarnar um fullveldið kollsigldu. Tað bleiv ikki nøkur fullveldisavtala millum »de høje kontraherende parter«. Fullveldissamráðingarnar kollsigldu, tí tær vóru heilt órealistiskar. Longri er tann søgan ikki.

Men málið stegðar ikki her. Tá fullveldið ikki lat seg gera, bleiv fokus sett á onnur viðurskipti. Hugtøk sum »ómissandi sjálvsavgerðarrættur« og »Føroyar eru ein tjóð« komu á breddan. Nýggjar lögfrøðisligar hugsanir um

okkara stjórnarrættarligu støðu vunnu fram. Eitt nýtt ættarlið av lögfrøðingum sá dagsins ljós.

Logiska avleiðingin av, at fullveldissamráðingarnar ikki førdu á mál, átti at verið, at arbeiðið hjá grundlóg-arnevndini helt uppat. Men soleiðis var ikki.

Má siga, at eg veruliga gjørdist skakkur, tá eg fyri einum tveimum árum síðani fekk lítlan bókling inn ígjøgnum dyrnar. Bóklingurin, sum hevði gotiska áskrift, innihelt eitt fullfíggað uppskot til »stjórnarskipanarlóg« fyri Føroyar.

Í hesum marghátliga uppskoti kundi eg lesa, at »Føroyar eru land«, at »menn drepa grind«, at »festirættindi eru andstyggilig« og annað møsn, sum neyvan nakrantíð áður hevur sæð sín líka í lógartekstum á okkara breiddargradum.

Sum mangur annar lögfrøðingar ypti eg øksl og helt, at hettar var síðsti krampatreknigurin av fullveldistilgongdini. Bóklingurin við uppskotinum til stjórnarskipanarlóg er annars seinastu árin meira ella minni brúktur sum eitt humoristiskt íkast innan føroyska lögfrøðisheimin.

Eisini tá tað frættist, at tingið hevði sett eina serliga grein 25 nevnd, sum skuldi gera eitt uppskot til stjórnarskipan, hugsaði eg, at nevndin bleiv sett, tí eingin veruliga visti, hvat grundlógarsmiðið hjá grundlógarnevndini skuldi brúkast til. Tá fanin ikki visti hvat hann skuldi gera setti hann sum kunnugt eina nevnd.

Tá eg fyri nøkrum vikum síðani fyrstu ferð sá uppskotið til nýggja stjórnarskipan fekk eg júst somu kenslu, sum tá eg fyrstu ferð læs upprunauppskotið hjá landsstýrinum um sjálvsstýrisavtaluna millum »de høje kontraherende parter«. Ikki minst tá eg læs inngangin ella formálið til lógina, sum liggur púrauttanfyri allan lóggávusið í okk-

Álvaratos, nær ólukkan heldur hesin sjónleikur uppat?

ara rættarskipan og teimum rættarskipanum, sum vit annars plaga at sammeta okkum við.

Álvaratos, nær ólukkan heldur hesin sjónleikur uppat?

Stjórnarskipanaruppskotið hevur sum kunnugt ongar viðmerkingar. Uppskotið telur 12 síður. Tað verður tí sanniliga eisini í framtíðini brúk fyri teimum »sum vóru við til at smíða okkara stýrisskipanarlóg« at úttala seg um lógin verður samtykt. Verður uppskotið samtykt, fara sambandsmenn uttan iva at útleiggja lógartekstin sum tað reina samband meðan loysingarfólk uttan iva fara at útrópa føroyar sum lýðveldið.

At uppskotið av hesi orsök er beinleiðis í stríð við sjálva tingskipanina er kanska til at liva við. Men tá tað verður sagt í viðmerkingunum – sum næstan tað einasta – at nevndin hevur havt samband við lögfrøðingar, sum siga gott fyri uppskotinum, er hetta ikki longur nakað sum vit kunna liva við.

Hvørjir hesir lögfrøðingar eru, siga viðmerkingarnar einki um. Uppskotið er viðgjørt í loyndum og fyri afturlatnum hurðum. Uppskotið er ongastaðir sent til hoyringar, og mær er fortalt, at umsitingin í lögtinginum, sum hevur roynt at tala at, er ripað á dyr.

Seinastu árin hevur politiski streymurin alt fram lögfrøðingar, sum hava gjørt tað til sína missión at burturforklára/forbrongla veruligu stjórnarrættarligu viðurskiptini millum Føroyar og Danmark.

Tað gongur eftir øllum at døma út uppá at burturforklára tann veruleika, at Føroyar hava eina grundlóg

og at Føroyar eru og hava verið ein partur av danska kongaríkinum ígjøgnum øldir.

Lögfrøðisligu sjónarmiðini verða sett fram við ymiskum sitatum frá serfrøðingum innan statsrætt, men verða samstundis miksað saman við ymiskum sitatum úr fólkarættinum. Eg veit ikki, um taktikkurin gongur út uppá, at vit í staðin fyri at taka avgerð um fullveldið (fyrir kallaðist tað loysing) skula snara verandi skipan millum Føroyar og Danmark so nógv, at upprunaligi kontururin verður púra ókenniligur.

Hokus pokus. Vit noyðast slett ikki at hugsa um loysing, tí vit – sambært lögfrøðini – langt síðani eru kvittaði við Danmark. Vit hava ongantið verið partur av Danmark.

Kanska fari eg í so langt, men tað finnast veruliga lögfrøðingar í Føroyum, sum tykjast at hugsa soleiðis. Ið hvussu so er hava hesir eina fatan av, at vit kunna gera hvat sum helst innan fyri verandi karmar í galdandi heimastýrisskipan. Vit kunna liva og látast akkurát sum vit vilja og vit kunna tí eisini saktans hava tvær grundlógir.

Onkrir av hesum lögfrøðingum tykjast tó meira varnir og eru av teirri áskoðan, at helst er danska grundlógin galdandi, men at hon ikki er galdandi fyri yvirtikin málsøkir, tí her hava Føroyar alt lóggávuvald.

Kanska er tað júst her, at nýggja stjórnarskipanarlógin skal koma inn. Kanska er hon ætlað til »bert« at verða galdandi fyri yvirtikin málsøkir. Eingin veit. Tað hevði sanniliga verið áhuga-vert at sæð viðmerkingarnar til lógina.

Hetta minnur meg eitt sindur um tilgondina undir

fullveldissamráðingunum, tá tað vísti seg, at vit ikki ígjøgnum eina realistiska avtalu við Danmark kundu fáa fullveldi. Tá fóru fólk eisini at tosa um nýggj hugtøk. Eitt nú, »at vit skula venda processina á høvdið« og »at vit skula tøma heima-stýrisslógina«.

Tað er kanska hetta, sum er ætlanin við uppskotinum. Vit skula tøma donsku grundlógina. Tann føroyska grundlógin tekur yvir har tann danska sleppur. Sanniliga logikkur á høgum lögfrøðisligum støði.

Verandi uppskot til stjórnarskipanarlóg er beinleiðis í stríð við grundlógina. Tað er tí alla átalum vert, at tingið yvirhøvur er farið at víðgerða uppskotið. Hægsta umsitingin í Lögtinginum hevur eisini mælt formansskapinum til at burturvísa uppskotið.

Tað átti at verið ein sjálvfylgja, at formansskapurin fylgir slíkum tilmæli, men soleiðis er ikki. Í staðin verða lögfrøðingar tilkallaðir uttanífrá sum verjuadvokatar fyri uppskotinum.

Hesir lögfrøðingar halda, at uppskotið er í lagi, og at lögtingið saktans kann samtykka uppskotið sum »eitt politiskt skjal«. Eisini halda teir tað vera í lagi, at lögtingið fær eina »fulltrú frá føroyska fólkinum«.

Men hetta hongur slett ikki saman. Tað átti at verið lögfrøðisligur barnalærdómur, at politiskar programerkleringar ikki kunna samtykkast í lógarformi.

Hinvegin hevði tað verið lögfrøðisliga í lagi (sjálvt um slík mannagongd er fullkomuliga óneyðug), um lögtingið t.d. í einum uppskoti til samtyktar samtykti »frælsisskjalið mikla«, útróp-ar »Føroyar sum lýðveldi« og »biður Føroya Fólk um fulltrú at seta hesa samtykt í verk.«

Men at fremja hetta við einum lógaruppskoti til stjórnarskipanarlóg er púra burturvið. Tað er nú einaferð soleiðis, at politiskar avgerðir skula takast fyrst, áðrenn

lögfrøðin verður biðin um at smíða eina grundlóg. Í Føroyum tykjast politikarar at hava gloymt røttu raðfylgjuna sum er, politikkur fyrst og síðani lögfrøði.

Eisini skal verða mint á, at Føroyar hava »sjálvsavgerðarrætt« og at Føroyar er at meta sum »ein tjóð« og at føroyingar eru »eitt fólkslag« og at vit annars hava øll fólkarættarligu eyðkennini sum krevjast til tess at blíva viðurkendir sum ein tjóð. Tað einasta sum krevst er, at føroyingar blíva samdir um hetta og vilja gjalda fyri hetta sjálvir. Restin kann avgreiðast við einum postkorti til Danmarkar.

Umframt at vera í stríð við grundlógina er uppskotið eisini í stríð við okkara heimastýrisskipan, tí uppskotið hevur við sær fleiri ásetingar innan málsøkir, har lögtingið slett ikki hevur lóggávuvald. Eitt nú inniheldur uppskotið konkretar ásetanir um okkara dómsvald, sjálvt um rættarskipanin enn ikki er yvirtikið málsøki.

Uppskotið er eisini í stríð við verandi stýrisskipanarlóg.

Stýrisskipanarlógin hevur ásetingar um, at tað skula tvær samtyktir til fyri at broyta hesa lóg. Havi hoyrt, at onkrir lögfrøðingar tykjast halda, at stýrisskipanarlógin bert kann broytast av tveimum lögtingum, men at hon saktans kann verða avtikin av einum lögtingi.

Skal nakað sum helst skil vera í hesum sjónarmiði, má kravið samstundis vera, at tann lóg, sum kemur í staðin fyri stýrisskipanarlógina, eisini verður samtykt av tveimum lögtingum.

Tað er fyri mær heilt ófatuligt, at slíkt uppskot sleppur ígjøgnum nálaureygad og yvirhøvur fær eina seriøsa víðgerð í lögtinginum. At vit eru komin so langt, fær meg at seta tann ein álvarsaman spurning: Eru Føroyar yvirhøvur eru at meta sum eitt rættarsamfelag? Eg loyvi mær at ivast.